

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 kwietnia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w składzie:

Przewodniczący – S.S.O. Rafał Sadowski

Protokolant – sekr. sąd. Mateusz Holc

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w T. (...) T. G.,

po rozpoznaniu w dniu 23 kwietnia 2021 r.

sprawy **I. K.** – oskarżonego z art. 178a§1 i §4 kk,

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego,

od wyroku Sądu Rejonowego w W. (...)z dnia 23 września 2020 r., sygn. akt (...),

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. w punkcie 1. tego wyroku eliminuje z podstawy prawnej skazania oskarżonego przepisy z art. 244 kk oraz 11§2 kk, zaś z podstawy prawnej wymiaru kary przepis z art. 11§3 kk;

2. uchyla punkt 3. tego wyroku;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w W. (...)) na rzecz kancelarii adwokackiej adw. M. G. 516,60 (pięćset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) zł (brutto), tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

IV. zwalnia oskarżonego z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, a wydatkami tego postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IX Ka 718/20
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**1.2. Podmiot wnoszący apelację**

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)	

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
		# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiężle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Wniosek		
	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwiężle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwiężle o powodach uwzględnienia okoliczności	

<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>Zwi ę z le o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>Apelacja jest całkowicie bezzasadna. obrońca kwestionując wymierzona oskarżonemu kare pozbawienia wolności wywodzi, że zasługuje on na kare łagodniejszego rodzaju lub na warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności i wniósł o taką zmianę zaskarżonego wyroku. Otóż w myśl art. 69§4 kk warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności wobec sprawcy skazanego za czyn z art. 178a§4 kk jest możliwe tylko w szczególnie uzasadnionych wypadkach (który w tym przypadku bynajmniej nie zachodzi – o czym poniżej), zaś art. 69§1 kk w ogóle wyklucza możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności wobec sprawców już uprzednio skazanych (w chwili czynu) na kare pozbawienia wolności – a takim sprawcą jest oskarżony (co słusznie podkreślił sąd meriti). Natomiast kary łagodniejszego rodzaju za przestępstwo z art. 178a§4 kk po prostu nie przewiduje sankcja tego przepisu.</p> <p>Teoretycznie możliwe byłoby w tym wypadku jedynie zastosowanie złagodzenia kary poprzez zastosowanie art. 37a kk, ale przepis ten ma charakter nadzwyczajny i może być zastosowany – zwłaszcza wobec sprawcy z art. 178a§4 kk (którego ustawodawca nie pozwala traktować pobłaźliwie – o czym świadczy chociażby dyspozycja art. 69§4 kk) – jedynie w szczególnie uzasadnionych przypadkach. Skarżący wywodzi, że za łagodniejszym potraktowaniem oskarżonego przemawia niewielkie zagrożenie jakie jego czyn stworzył dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym z uwagi na porę jazdy, niewielki odcinek drogi i jej marginalny charakter, a także przyznanie się do winy i szczerą skruchę. Otóż te argumenty są całkowicie chybione. Wręcz niezrozumiałym jest dlaczego to jazda w godzinach południowych i popołudniowych (bo w tych godzinach oskarżony zamierzał się udać w drogę powrotną)</p>	

miałaby stwarzać mniejsze zagrożenie niż w pozostałych porach dnia, skoro ruch drogowy jest wówczas nasilony, zwłaszcza na szosach, co najmniej tak samo jak rankiem czy w godzinach wieczornych (a bardziej niż nocą). Oskarżony przybył do W. po towar ciężarówką (a więc samochodem ze względu na swoją dużą masę bardziej niebezpiecznym dla innych użytkowników dróg niż np. motorower, czy nawet przeciętny samochód osobowy i trudniejszym do prowadzenia aniżeli samochód osobowy) i zamierzał tym samochodem wracać w stanie nietrzeźwości zapewne przez wiele kilometrów. Jego stan nietrzeźwości również trudno uznać za niewielki, skoro dwu i pół-krotnie przekraczał ustawową granicę między przestępstwem a wykroczeniem prowadzenia pojazdu pod wpływem alkoholu, zaś pięciokrotnie przekraczał stan graniczny pozwalający na prowadzenie pojazdu w ogóle. Zważywszy na miejsce docelowe transportu realizowanego przez oskarżonego, zapewne jechałby on (gdyby nie został wcześniej ujęty) drogami krajowymi, a nie – jak sugeruje skarżący – drogami mało uczęszczanymi. Jak trafnie zauważył sąd 1-szej instancji, oskarżony pił alkohol w czasie jazdy po towar – a więc można przyjąć, że jego czyn miał charakter w pełni świadomy, wręcz przemyślany. Przyznanie się do winy oskarżonego nie można przeceniać, skoro został on złapany na gorącym uczynku przestępstwa, a jego stan trzeźwości zbadany laboratoryjnie, więc ewentualne zaprzeczanie (zresztą czemu: temu że to on prowadził samochód, czy też temu, że był nietrzeźwy?) byłoby całkowicie nieskuteczne. Również skrucha oskarżonego nie jest zbyt przekonująca, skoro nie był to wybryk incydentalny, lecz zachowanie którego oskarżony dopuścił się już po raz trzeci. Zauważyć też należy, że znamiona przestępstwa z art. 178a§4 można wypełnić albo poprzez ponowną jazdę w stanie nietrzeźwości po uprzednim skazaniu za taki czyn, albo też poprzez jazdę w stanie nietrzeźwości w trakcie obowiązywania sądowego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Oskarżony wyczerpał zarówno jedną jak i drugą przesłankę, aczkolwiek do przypisania mu czynu z art. 178a§4 kk wystarczyłaby tylko jedna z nich. Niewątpliwie jest to istotna okoliczność obciążająca. Dlatego sąd odwoławczy nie doszukał się żadnych przesłanek łagodzących odpowiedzialność oskarżonego – ani podmiotowych, ani też przedmiotowych, zaś okoliczności podnoszone w apelacji można uznać w istocie za okoliczności obciążające. Orzeczone przez Sąd Rejonowy wobec

oskarżonego kara i środki karne jawią się w tych okolicznościach jako bardzo łagodne.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwi ę z le o powodach zmiany	
<p>Sąd odwoławczy nie znalazł więc podstaw do zmiany wyroku zgodnie z wnioskiem apelacji, ale na zasadzie art. 455 kpk zmienił wadliwą kwalifikację prawną czynu przypisanego oskarżonemu, eliminując przepis art. 244 kk, który sąd meriti skumulował w zbiegu z art. 178a§4 kk. Ten ostatni przepis określa w istocie odrębną postać przestępstwa z art. 178a§1 kk kwalifikowaną poprzez swoistą recydywę sprawcy (czyli ponowną jazdę w stanie nietrzeźwości po uprzednim skazaniu za taki czyn) albo poprzez prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości mimo obowiązującego sądowego zakazu prowadzenia pojazdów. W praktyce bardzo często sprawcy przestępstw z art. 178a§4 kk wyczerpują obydwa znamiona tego przepisu, bowiem jeżeli byli uprzednio skazani za przestępstwo z art. 178a§1 kk to zasadniczo orzeczono wobec nich zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Pozornie taki sprawca rzeczywiście wyczerpuje znamiona przestępstw zarówno z art. 178a§1 kk jak i art. 244 kk, ale w istocie przestępstwo z art. 244 kk jest współukarane w stosunku do czynu z art. 178a§4 kk, bowiem wyczerpanie znamion z art. 244 kk stanowi w istocie znamię sine qua non (o ile nie można sprawcy przypisać uprzedniego prowadzenia pojazdu po pijanemu) przestępstwa z art. 178a§4 kk. Dlatego sąd odwoławczy wyeliminował art. 244 kk z kwalifikacji pranej czynu przypisanego oskarżonemu (a także art. 11§2 kk oraz 11§3 kk wynikające z wadliwie przyjętego realnego zbiegu przepisów, który we tym wypadku nie zachodzi), a w konsekwencji wyeliminował z zaskarżonego wyroku także orzeczenie o wymierzeniu środka karnego 5 lat zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w związku ze skazaniem z art. 244 kk. Zaznaczyć należy, że ta zmiana nie koliduje z kierunkiem apelacji, gdyż w zasadzie jest to zmiana na korzyść oskarżonego. Na marginesie niniejszych wywodów można też zauważyć, że zgodnie z przeważającym w orzecznictwie poglądem taki czyn jaki popełnił oskarżony kwalifikuje się li tylko z art.</p>	

178a§4 kk, bowiem uważa się, że wobec odesłania w tym przepisie do art. 178a§1 kk powoływanie tego ostatniego przepisu jest zbędne. Z tej przyczyny w ocenie sądu odwoławczego powołanie §1 artykułu 178a (zarówno w zaskarżonym wyroku jak i w akcie oskarżenia) było zbędne, ale ponieważ trudno to uznać za błąd, sąd odwoławczy w tym zakresie nie korygował kwalifikacji prawnej zastosowanej przez sąd 1-szej instancji, uznając, że sprzeciwia się temu powaga wyroku

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylecia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylecia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylecia		

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
	Sąd odwoławczy zwolnił oskarżonego z obowiązku zapłaty kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze na zasadzie art. 624§1 kpk, uznając, że jego możliwości zarobkowe są istotnie ograniczone na skutek wymierzenia mu bezwzględnej kary pozbawienia wolności, a brak jest danych pozwalających stwierdzić by posiadał on majątek lub inne dochody, które pozwoliłyby mu na uiszczenie tych kosztów bez uszczerbku na możliwości zaspokojenia podstawowych potrzeb materialnych jego i jego rodziny.

7. PODPIS